

Na dvorišču.

Ob dvoru vije leh se bujna kita,
tam je devojčica Alenka skrita.

Jazmina grm nad njo se pne dehteč,
na klopci sence mir leži hladeč.

V rokâh se kvačka z nitko poigrava
in k dopleteni zvezdi zvezda plava.

Od dela se Alenka zdaj ozre,
kaj li po dvoru vse šumi in vre.

Leseni žleb dovaja svežo vodo,
ki v kamenito se lovi posodo.

Od nje krepilni se odbija hlad,
domača tam napaja se živad.

Pred svojo hišico Perun že sanja,
renči, nadležne muhe si odganja.

Široko kokla pregleduje dvor
in ljuta pazi na svoj mladi zbor.

Vrabičev jata drzno se preleta,
od kraje žetve si največ obeta.

Golobec z golobico se veseli
gruleč na hišno slame je popeli.

Puran v tleh brusi krila si šumeča,
zastava s kljuna mu visi rdeča.

Prihuljeno za voglom maček ždi,
nevarno z repom kroži in preži.

Petelin pa se gospodarja čuti,
ponosno mu udarijo peruti.

Veselo mu zakrkilika glas,
preplaši maček se, zbeži na vas.

Alenka hudomušno se nasmeje,
poljubi solnčni žarek jo skoz veje.

E. Gangl.

